

NA ZKUŠENOU DO RAKOUSKA

Reportáž ze zahraničního zájezdu po rakouských vodních areálech

Na přelom září a října tohoto roku připravila Asociace pracovníků v regeneraci (APR) ve spolupráci s firmou BWT v ČR pro své členy a další zájemce třídní autokarový zájezd po rakouských bazénech. Účelem této akce bylo, aby naši pracovníci z plaveckých areálů mohli na vlastní oči vidět a samozřejmě si i prakticky vyzkoušet, jakým směrem se ve světě vyvíjí technologie na bazénech, jaké může být vybavení šaten a sprch a celého zázemí plaveckého areálu. Aby viděli, že plavecký areál netvoří jen bazén v normované délce 25 nebo 50 m, ale je nutná instalace vodních atrakcí, relaxační plochy, provozy saun a parních lázní a v neposlední řadě i stravovacích provozů v mokré zóně. Aby viděli, že se zapojením výpočetní techniky do řízení areálu se snižuje nutný počet pracovníků obsluhy a tím se snižují i provozní náklady. V neposlední řadě, abychom mohli porovnat, v čem jsou venku lepší a co umíme lépe my, jaké jsou venku podmínky pro provoz v porovnání s námi.

Tento zájezd byl prvním v řadě připravovaných zahraničních zájezdů, které APR plánuje v rámci své bohaté činnosti pro každý rok - vždy do jiné oblasti a na jiný druh areálů. Akce jsou vždy přístupné nejen členům APR, ale i ostatním zájemcům - členové APR ovšem jsou vždy finančně zvýhodněni a při přihlašování na zájezd mají přednost. Zájezd se připravoval v bazénové sekci APR. Snažili jsme se vybrat takové provozy, které budou od sebe v dostupné vzdálenosti, ale každý bude něčím specifický. Výběr nakonec padl na plavecké areály ve Wagrainu, v Ellmau, v Mayrhofenu a v Geinbergu. Akce se zúčastnilo 35 osob - zástupců 19ti bazénů, 4 projektanti a 2 z pořádající firmy BWT. Vezli jsme se v pěkném luxusním autobuse BOVA, který nám s nevšední ochotou přistavili z dopravní firmy TRANSCENTRUM BUS z Prahy. Řidič autobusu prokazoval cestou na úzkých klikatých alpských silnicích vysokou profesionalitu, ochotně nám vyhověl v jakémkoliv našem požadavku a za celou dobu akce mu dokázala zvýšit hladinu adrenalinu pouze "nadbytečná aktivita" rakouských a německých celníků. Po obě noci v Rakousku jsme byli ubytováni ve Furthu v penzionu PRAGA, kde nás potěšila nejen příjemná a česky mluvící obsluha od majitele i majitelky penzionu, ale i kvalitní česká kuchyně českého kuchaře. Odmyslím - li platby v šillinkách a pohled z okna pokoje na vrcholy místy již zasněžených Alp, nepřipadali jsme si zde ani jako v cizině.

Aby náš zájezd neměl jen pracovní charakter, vedla jedna našich cest i do oblasti národního parku Hohe Tauern, kde je pohled na největší rakouskou soustavu vodopádů s převýšením 340 m. Autobus zde na několikakilometrovém úseku překonával výškový rozdíl přes 800 m a v některých úsecích bych se díky prováděným opravám na komunikaci nechtěl protahovat ani s osobním autem, natož pak s autobusem vážícím přes 25 t. Bohužel nám v té době nepřálo moc počasí a tak všechny pořízené fotky i záběry vodopádu kamerami mají od deště a mlhy šedavé zabarvení.

Vodní areály, které jsme navštívili, měli několik společných věcí:

1. Technologicky byly vybaveny rakouskou firmou BWT, na jejichž pozvání se zájezd uskutečnil.
2. Nejednalo se o plavecké bazény v naší podobě - žádný ze soustavy bazénů neměl plavecký rozměr, všechny byly určeny pouze k rekreaci, k regeneraci a "k dovádění ve vodě". Průměrná hloubka v bazénech (s výjimkou dětských brouzdališť) byla 130 cm.
3. Každý z areálů byl architektonicky pojat tak, aby celkový dojem příznivě působil na psychiku návštěvníků. Bazénové haly byly doplněny o zeleň, pro obložení stěna stropní podhledy bylo často použito i dřevo a přes prosklené stěny byl

vždy zajímavý výhled buď na Alpy nebo do vkusně řešené venkovní části areálu.

4. Všechny areály měly společné šatny pro muže a ženy doplněné o převlékací kabiny.
5. Všechny areály měly bazénovou plochu doplněnou o řadu vodních atrakcí, a to pro všechny věkové kategorie od malých dětí přes mladé "divochy" až po seniorské kategorie.
6. U každého areálu byla bazénová hala vybavena řadou přenosných lehátek pro odpočinek návštěvníků.
7. Každý z areálů byl vybaven v mokré zóně občerstvením pro koupající a provozem soustavy parních lázní a saun.
8. Obsluhu areálu tvořilo vždy pouze několik zaměstnanců - lidský činitel je zde nahrazen technickým vybavením a vysokým pracovním nasazením zaměstnanců – každý dělá to, co je potřeba. Neviděli jsme nikde šatnářky, plavčíky dělá kdokoliv ze zaměstnanců, protože všichni mají "plavčické zkoušky". Plavčík obhlédne snadno celý areál díky kamerovému systému, který snímá a na monitory přenáší pohyb návštěvníků po celém areálu.
9. Každý z areálů kromě Mayrhofenu měl část venkovní i krytou vnitřní. Bazény venkovní a vnitřní byly zčásti propojeny proplouvacím koridorem, takže do temperované části venkovního areálu se koupající dostanou bez nutnosti vylezení z vody. Ty části venkovních areálů, které jsou určeny pouze pro letní provoz, však byly v době naší návštěvy již odstaveny.

Přes všechny tyto společné prvky byl každý z areálů úplně jiný. Wagrain je příjemný zevnitř i zvenčí, venkovní část s celoročním provozem má lamelové zakrytí hladiny. Hygienické zabezpečení vody je kromě chlorace i plnou ozonizací.

V Ellmau je kladen význam na venkovní část s tobogánem, skluzavkou a hlavně prostor pro děti s dobrodružným hřištěm a soustavou bazének s atrakcemi. Venkovní část však byla mimo provoz. Venkovní bazény jsou v letní sezóně temperovány pomocí solárních článků umístěných na šikmé střeše tenisové haly, která je součástí vnitřní části areálu. Zajímavě byla v areálu řešena část římských lázní s parním provozem.

Mayrhofen je umístěn v srdci lyžařských a i jiných sportovních radovánek a vodní areál svým vybavením na to vypadal. Kromě běžných atrakcí relaxačního charakteru má velmi "ostrý" vnitřní tobogán v délce 104 m a převýšením 12 m se dvěma zrychlujícími skoky a "crazy river" pro sjezd na nafukovacím kruhu.

Termální lázně Geinberg mají pouze relaxační charakter - bazény s teplotou vody 36 °C, doplněné o soustavu podvodních a perličkových masáží. Jako na všech areálech i zde je rozsáhlý sauno-parní provoz. Bazény jsou s plně automatickou úpravou vody vybavenou ozonizací. Ve vlastnictví lázní je geotermální pramen s výkonem 10 l/s vody s teplotou 95 °C. Prodej tepla je hlavní zdroj příjmů, do bazénu pak jde už jen vratná voda „studená“ 36 °C. Celý provoz je řízen pomocí počítače. Každý návštěvník u vstupu obdrží „náramkové hodinky“, kterými si zamkne i odemkne šatní skříňku, občerství se v restauraci nebo v kavárně, půjčí si ručník nebo župan, „vysauní se“ či uspokojí jiný ze svých požadavků. Vše, včetně doby zde strávené se mu v „hodinkách“ zaznamená a vše zaplatí až při opouštění areálu u pokladny.

Většina bazénů byla v nerezovém provedení, kromě Mayrhofenu a Geinbergu. Na prvních třech areálech byly bazénové haly vkusně doplněny barevnými prvky keramických obkladů v kombinaci se dřevem, Geinberg byl krásný svou strohou moderní jednoduchostí – hlavní materiál keramika, nerez a sklo. Tak bylo po celou

dobu zájezdu stále se na co dívat a co porovnávat s našimi možnostmi a zvyklostmi, s našimi hygienickými a bezpečnostními předpisy, směrnicemi, vyhláškami a normami. Ne všechno, co jsme viděli, bychom chtěli nebo mohli – v areálech se objevovaly i prvky v rozporu s našimi normami, směrnicemi a zvyklostmi. Křížení čistého a špinavého provozu v šatnách, špatná posloupnost provozů v návštěvní části, nesprávné umístění technologických prvků v úpravárnách, na naše poměry silně předimenzované úpravný vody a v Geinbergu pak velmi kluzká podlaha se špatným vyspádováním.

Občas jsme provádějící z areálů uváděli do rozpaků dotazy, které vůbec nechápali. Jestli využívají bazénovou vodu ve sprchách (neznají a nechápou proč), mají-li údržbáře na technologii (nevěděli proč – na to existují přece odborné firmy, tak proč někoho trvale platit) a už vůbec nechápali pojem „záložních technologických prvků“. V areálech se nikde nešetřilo vodou ani energiemi. O jednotlivých navštívených areálech jsou připraveny reportáže, které budeme postupně zveřejňovat na stránkách tohoto časopisu.

V autobuse se sešla velmi dobrá parta a tak nám celá cesta - asi 1500 km - dobře ubíhala. Chtěl bych proto poděkovat firmě BWT za pozvání a velmi zajímavý program, firmě TRANSCENTRUM BUS za pěkný autobus a skvělého řidiče a všem účastníkům akce za to, že k úspěchu celé akce přispěli i oni svou dobrou náladou. Již se všichni těšíme na další zahraniční zájezd, který Asociace pracovníků v regeneraci připravuje na léto 1999 : prohlídku aquaparků. O zájezdu vás budeme včas na stránkách časopisu Bazén a sauna informovat.